Lieta Nr.A42458806
AA43-1270-08/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 10.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova,
tiesneši V.Endzelis un S.Kanenberga,

piedaloties pieteicējas *I.H.* pārstāvei zvērinātai advokātei *S.D.* un atbildētājas Carnikavas novada pašvaldības pusē pieaicinātās Carnikavas novada domes pārstāvei zvērinātai advokātei Astrīdai Margai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.H.* pieteikumu par Carnikavas novada domes 2006.gada 21.jūnija lēmuma Nr.13 atcelšanu un administratīvā akta izdošanu, sakarā ar *I.H.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 12.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 3.aprīlī *I.H.* pārstāvis iesniedza iesniegumu Carnikavas novada domei (turpmāk – atbildētāja) ar lūgumu piešķirt atpūtas bāzei, kas atrodas Rīgas rajona, Carnikavas pagastā pie Dzirnezera, adresi. Iesniegumā norādīts, ka adrese nepieciešama, lai varētu tikt veikta inventarizācija īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā.

[2] 2006.gada 21.jūnijā Carnikavas novada dome pieņēma lēmumu Nr.13, ar kuru nolēma atteikt adreses piešķiršanu atpūtas bāzei, kas atrodas Rīgas rajona, Carnikavas pagastā pie Dzirnezera.

[3] 2005.gada 7.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.H.* pieteikums par Carnikavas novada domes 2006.gada 21.jūnija lēmuma Nr.13 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu. Pieteikums pamatots turpmāk minētiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja nekustamo īpašumu – atpūtas bāzi, kas sastāv no 16 vasarnīcu tipa mājiņām, iegādājās no akciju sabiedrības „OTO", pamatojoties uz 1998.gada 20.maijā noslēgto pirkuma līgumu. Pirkuma līgums tika iesniegts Carnikavas pagasta padomei, lai tā izteiktu savu attieksmi par šī nekustamā īpašuma pirmpirkuma tiesību izmantošanu. Ar 1999.gada 13.aprīļa Carnikavas pagasta padomes lēmumu Nr.177 tā atteicās kā no nekustamā īpašuma pirmpirkuma tiesību realizēšanas.

[3.2] 2004.gada 25.novembrī Carnikavas pagasta padome un pieteicēja noslēdza zemes nomas līgumu Nr.13, saskaņā ar kuru pieteicējai tika iznomāts zemes gabals 1,3 ha no Carnikavas pagasta pašvaldības zemes gabala 6,9 ha kopplatībā Sērgu ielā 5, Gaujā, Carnikavas pagastā, kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/,* un Carnikavas pagasta pašvaldības zemes gabala 3,3 ha platībā Sērgu ielā 9, Gaujā, Carnikavas pagastā, kadastra Nr.*/dzēsts kadastra numurs/*, nosakot, ka šo zemesgabalu izmantošanas mērķis ir ēku, būvju uzturēšana, lai nodrošinātu atpūtnieku uzņemšanu un izmitināšanu.

[3.3] Atbildētāja savā Lēmumā atsaucas un pamatojas uz Ministru kabineta 2002.gada 27.augusta noteikumu Nr.384 „Adresācijas noteikumi" 3.4.punktu, taču šis punkts tieši nosaka, ka adresācijas objekts ir dzīvošanai vai publiskai darbībai paredzēta ēka. Pieteicējai piederošās atpūtas tipa mājiņas ir tieši paredzētas dzīvošanai un publiskai darbībai, uzņemot tajās un izmitinot tajās atpūtniekus.

[3.4] Atbildētāja savu Lēmumu pamato ar Būvniecības likumu un Ministru kabineta 2000.gada 4.aprīļa noteikumiem Nr.131, kuros tulkots jēdziens „ēka". Pieteicējai piederošās atpūtas tipa mājiņas tieši atbilst šajos normatīvajos aktos dotajam „ēkas' jēdzienam, tās ir ar zemi savienotas, darinātas no būvmateriāliem, ilglaicīgi lietojamas apjumtas būves, kurās var iekļūt cilvēki un tās ir paredzētas cilvēku patvērumam.

[3.5] Saskaņā ar Vispārīgajiem būvnoteikumiem šīs atpūtas mājas nevar tikt uzskatītas par īslaicīgas lietošanas būvi, jo tiek ekspluatētas jau vairāk kā 20 gadus. Tās nevar tikt uzskatītas par mazēkām, jo vienas mājas platība ir 32,86 m^2, kā arī uz tām nevar tikt attiecināts pagaidu būves statuss. Toties saskaņā ar Carnikavas pagasta apbūves noteikumu 2.30.punktu tā atbilst šajā punktā dotajam ēkas jēdzienam - atsevišķa arhitektoniska, tehniska un konstruktīva virszemes, arī daļēji pazemes būve.

[3.6] Atbildētājas norādītie normatīvie akti dod pamatu atzīt minētās atpūtas mājiņām par adresācijas objektu tā tālākai ierakstīšanai zemesgrāmatā, jo Carnikavas pagasta padome 1999.gada 13.aprīļa sēdē ir lēmusi jautājumu par pirmpirkuma tiesībām attiecībā uz šīm atpūtas mājiņām. No Ministru kabineta 1994.gada 7.jūnija noteikumu Nr.110 „Par kārtību, kādā pilsētu un pagastu pašvaldības izmanto nekustamā īpašuma pirmpirkuma tiesības" kopējās jēgas un tulkojuma izriet, ka pagastam šādas pirmpirkuma tiesības ir tieši paredzētas gadījumos, kad tiek atsavināts nekustamais īpašums un tālāk ierakstīts zemesgrāmatā. Bez objektam piešķirtās adreses nekustamo īpašumu nav iespējams ierakstīt zemesgrāmatā.

[3.7] Tiek aizskartas arī pieteicējas ar Civillikuma 994.pantu nekustamā īpašuma ieguvējam noteiktās tiesības ierakstīt tiesiskā ceļā iegūto īpašumu zemesgrāmatā, jo līdz šādai ierakstīšanai pieteicējai pret trešajām personām nav nekādu tiesību.

[3.8] Atbildētāja, pieņemot Lēmumu, nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 5., 10., 12. un 13. pantu. Bez tam, pieņemot Lēmumu, piemērotās tiesību normas nav tulkotas, izmantojot tiesību normu

interpretācijas pamatmetodes, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu (APL 8., 17.panta pārkāpums).

[4] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja pieteikumu neatzīst turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Carnikavas pagasta pašvaldība 1999.gada 13.aprīļa Lēmumā Nr.177 „Par pirmpirkuma tiesībām" ir skaidri norādījusi objektu no kura pirmpirkuma piedāvājuma nolēmusi atteikties – no AS „OTO" piederošajām 16 pārvietojamām pagaidu rakstura sezonas atpūtas mājiņām atpūtas bāze pie Dzirnezera. Lemjot par pirmpirkuma tiesību izmantošanu pašvaldībai nav dabā jāpārbauda īpašuma sastāvs vai stāvoklis, bet gan jāvadās no pirkuma līguma, kas arī konkrētajā gadījumā ir izvērtēts. Tāpat pašvaldībai nav pienākums vērtēt īpašuma šķiru.

[4.2] Civillikuma 842.pants nosaka, ka ķermeniskas lietas ir vai nu kustamas, vai nekustamas, raugoties pēc tam, vai tās var vai nevar pārvietot, ārēji nebojājot, no vienas vietas uz otru. Pircējs un pārdevējs 1998.gada 20.maija pirkuma līgumā ir noteikuši, ka līguma objekts ir Atpūtas bāze sastāvoša no „16 pārvietojamām vasarnīcu tipa atpūtas mājiņām", tātad ķermeniskām lietām , kuras var pārvietot, arēji nebojājot, un tās pēc savas būtības ir kustamas lietas.

[4.3] Saskaņā ar Ministru kabineta 2002.gada 27.augusta noteikumu Nr. 384 „Adresācijas noteikumu" 3.4.apakšpunktu ir konkretizēts adresācijas objekta saturs: dzīvošanai, saimnieciskai, administratīvai vai publiskai darbībai paredzēta ēka vai reāli nodalīta ēkas daļa. *I.H.* pilnvarnieka iesniegumā lūgts „piešķirt adresi īpašumam atpūtas bāze Rīgas raj., Carnikavas pagastā pie Dzirnezera", kas atrodas uz zemes gabala Carnikavas pag. Sērgu ielā 9, Gaujā. Taču iesniegumam nav pievienoti dokumenti, ka īpašuma objekts atbilst adresācijas objekta saturam un noteikumiem.

[4.4] Gan pirkuma līgums, gan citi pievienotie dokumenti nepamato, ka pieprasītais adresācijas objekts ir dzīvošanai, saimnieciskai, administratīvai vai publiskai darbībai paredzēta ēka vai reāli nodalīta ēkas daļa.

[4.5] Pieteicējas norādītais zemes nomas līgums, kas noslēgts ar Carnikavas pagasta pašvaldību 2004.gada 25.novembrī nav saistāms ar adreses piešķiršanas pamatu ēku būvju īpašumam, jo piešķir tiesības lietot zemesgabalu saimnieciskai darbībai un nekonkretizētu ēku /būvju/ īpašuma uzturēšanai.

[4.6] Bez papildus informācijas iesniegšanas, kas pamato adresācijas objekta esamību, adreses piešķiršanai nav pamata.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 12.oktobra spriedumu *I.H.* pieteikums par pienākumu uzlikšanu Carnikavas novada domei izdot administratīvo aktu par adreses piešķiršanu atpūtas bāzei Rīgas rajona Carnikavas novadā pie Dzirnezera noraidīts. Tiesas spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[5.1] Lietā pastāv strīds par to, vai atsevišķa adrese var tikt piešķirta atpūtas kompleksam – 16 vasarnīcas veida atpūtas mājiņām (turpmāk arī – atpūtas ēkas).

[5.2] Likuma „Par Latvijas Republikas administratīvo teritoriju izveidošanu un apdzīvoto vietu statusa noteikšanu" 20.pants noteic, ka rajonus, pilsētas, novadus, pagastus, novadu pilsētas, novadu pagastus, ciemus, viensētas, ielas, zemesgabalus, ēkas un telpu grupas uzskaita valsts adrešu reģistrā. Saskaņā ar Ministru kabineta 2002.gada 27.augusta noteikumiem Nr.384 „Adresācijas noteikumi" (turpmāk – Adresācijas noteikumi) otro punktu, adrese ir hierarhiski sakārtotu nosaukumu un numuru – adreses elementu – kopa, kas nodrošina adresācijas objekta atrašanās vietas noteikšanu valstī un ko reģistrē Valsts zemes dienesta informācijas sistēmā – Valsts adrešu reģistrā (turpmāk – adrešu reģistrs).

Tā paša normatīvā akta 3.punkts nosaka adresācijas objektus:

3.1. administratīvā teritorija, administratīvās teritorijas teritoriālā dalījuma vienība (novada pilsēta, novada pagasts, pilsētas lauku teritorija), apdzīvotā vieta (ciems, arī viensēta un viensētu grupa);

3.2. iela (piemēram, bulvāris, aleja, prospekts, laukums);

3.3. apbūvei paredzēts zemesgabals (turpmāk – zemesgabals);

3.4. dzīvošanai, saimnieciskai, administratīvai vai publiskai darbībai paredzēta ēka vai reāli nodalīta ēkas daļa (turpmāk – ēka);

3.5. telpu grupa, kas paredzēta noteiktam izmantošanas veidam (dzīvošanai, komercdarbībai, kā arī saimnieciskai, administratīvai vai publiskai darbībai, vai mākslinieku darbnīcas ierīkošanai) un ir konstruktīvi norobežota ēkas daļa, kurā ir viena vai vairākas funkcionāli saistītas telpas ar atsevišķu izeju uz ielu vai pagalmu vai caur koplietošanas telpām.

Izvērtējot citētās normas, normatīvā akta izdevēja mērķis ir nodrošināt adresācijas objektu uzskaiti un adreses piešķiršanu. Līdzīgu secinājumu ir izdarījis arī Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2006.gada 21.februāra lēmumā, norādot, ka „[9] [..] Administratīvo lietu departamenta ieskatā no minētajām tiesību normām izriet, ka adreses piešķiršanas mērķis ir adresācijas objekta uzskaites nodrošināšana un atrašanās vietas noteikšana".

[5.3] Adresācijas noteikumos nav dots jēdziena „ēka" skaidrojums, taču šis jēdziens ir izsecināms no citiem normatīviem aktiem, it sevišķi no būvniecības jomu regulējošām normām. Izvērtējot Būvniecības likumu tiesa konstatē, ka likumdevējs ir devis jēdziena – būve – skaidrojumu, likuma 1.pantā nosakot, ka būve ir būvniecības procesā radies ar zemi saistīts veidojums, kam ir noteikta funkcija. Taču Ministru kabineta 1997.gada 1.maija noteikumos Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi", tiek lietots jēdziens gan būve, gan ēka, dažviet uzskatot tos par sinonīmiem (piem. 25.^{1}punkts, kurš nosaka nulles cikla definīciju – būves (ēkas) pazemes un virszemes daļas būvdarbu posms līdz būves (ēkas) nosacītās nulles (pirmā stāva grīdas) līmeņa atzīmei, ja plānošanas un arhitektūras uzdevumā nav noteikts citādi.).

Līdz ar to tiesa secina, ka uz Adresācijas noteikumos minēto jēdzienu – ēka – var tikt attiecinātās Būvniecības likumā noteiktās būves pazīmes.

[5.4] Adresācijas noteikumi nenosaka dokumentus, ar kuriem ir konstatējama ēkas statuss jeb atbilstība adresācijas objekta statusam. Taču šajā normatīvajā aktā ir dots jēdziena „ēka" raksturojums - dzīvošanai, saimnieciskai, administratīvai vai publiskai darbībai paredzēta ēka vai reāli nodalīta ēkas daļa. Līdz ar to tiesību normā ir norādīts aspekts par to, ka ēka jābūt paredzēta noteiktai darbībai. Šāds ēkas raksturojums sakrīt ar Būvniecības likuma prasībām.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 17.panta pirmo daļu, būvi drīkst izmantot tikai atbilstoši projektētajām funkcijām un vienīgi pēc tās pieņemšanas ekspluatācijā. No iepriekš minētā secināms, ka Būvniecību regulējošās likuma normas un adresāciju regulējošie normatīvie akti savstarpēji papildina viens otru un veido kopīgu, vienotu sistēmu.

Izvērtējot normatīvos aktus kopsakarā, Adresācijas noteikumi nosaka kārtību kādā tiek piešķirta adrese adresācijas objektam ēkai – ja tā ir nodota ekspluatācijā atbilstoši būvniecību regulējošām normām. Nav pieļaujama situācija, kad adrese tiek piešķirta nelikumīgi uzceltai ēkai un/vai ēkai, kas nav nodota ekspluatācija, jo tādejādi tiktu atzītas nelikumīgas būvniecības sekas, kas būtu pretrunā ar būvniecības procesu regulējošām normām.

[5.5] Pieteicēja savā pieteikumā norādīja, ka atpūtas ēkas tiek izmantotas, lai nodrošinātu atpūtnieku uzņemšanu. Tās nav īslaicīgas lietošana ēkas, jo tiek ekspluatētas vairāk kā 20 gadus un tās nevar tikt uzskatītas par mazēkām, jo vienas mājas platība ir 32,86 m^2. Šo faktu papildus apliecina arī 2004.gada 25.novembrī starp atbildētāju un pieteicēju noslēgtais zemes nomas līgums Nr.13, saskaņā ar ko pieteicējai tika iznomāta zeme, nosakot, ka zemesgabalu izmantošanas mērķis ir ēku, būvju uzturēšana, lai nodrošinātu atpūtnieku uzņemšanu un izmitināšanu.

[5.6] Lietā nav strīda par to, ka atpūtas ēkas tiek ekspluatētas atpūtnieku uzņemšanai un izmitināšanai. Tomēr ēkas faktiskā ekspluatācija nevar būt par pamatu, lai secinātu, ka ir iestājušies Adresācijas noteikumos paredzētie priekšnoteikumi – ēkas likumiska lietošana. Lai ēkas ekspluatācija tiktu uzskatīta par Adresācijas noteikumiem atbilstošu, tai jābūt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā akceptētai no valsts pārvaldes iestāžu puses.

[5.7] Ministru kabineta 2004.gada 13.aprīļa noteikumi Nr.299 „Noteikumi par būvju pieņemšanu ekspluatācijā" nosaka kārtību kādā būve tiek pieņemta ekspluatācijā, 14.punktā paredzot, ka komisija sastāda aktu par būves pieņemšanu ekspluatācijā.

Līdz ar to, dokuments, kas apliecinātu, ka ēkas lietošana ir likumīga, ir akts par ēkas nodošanu ekspluatācijā. Bez šāda dokumenta jebkuras ēkas lietošana ir pretlikumīga. Un kā tas noteikts iepriekš, adresi var piešķirt tikai tādai ēkai, kuras ekspluatācija ir likumīga.

[5.8] Pieteicēja ir iesniegusi būvprojektu „Vasaras atpūtas bāzes, kas atrodas Ādažos pie Dzirnezera, projekts. Pasūtītājs – uzņēmums Progress,

sagatavots 1981.gadā" (lietas 35.-45.lapa) (turpmāk arī – būvprojekts). Šis dokuments nevar aizstāt aktu par ēkas nodošanu ekspluatācijā, un no tā nav izsecināma vasarnīcas tipa ēku ekspluatācijas likumība.

[5.9] Izvērtējot Adresācijas noteikumu otro punktu kopsakarā ar trešo punktu, secināms, ka adresi var piešķirt tikai tādai ēkai, kas ir nekustamais īpašums. Normatīva akta izdevēja mērķis bija nodrošināt vienotu adresācijas objektu uzskaiti, un to nevar nodrošināt, ja adreses tiktu piešķirtas kustamām lietām vai ēkām ar nepastāvīgu raksturu (piemēram, īslaicīgas lietošanas būvēm, pagaidu būvēm vai sezonas būvēm), tāpat nevar pieņemt, ka adresācijas noteikumi varētu paredzēt jebkāda veida faktiskā lietojuma automātisku uzskaiti.

[5.10] Pieteicēja savā pieteikumā norāda, ka atbildētāja 1999.gada 13.aprīlī ar lēmumu Nr.177 „Par pirmpirkuma tiesībām" (lietas 11.-13.lapa) faktiski ir apliecinājusi, ka atpūtas ēkas ir atzīstamas par nekustamo īpašumu, jo atteicies no pirmpirkuma tiesībām, un šādas tiesības pastāv tikai, ja tiek pārdots pašvaldības teritorijā esošs nekustamais īpašums. Minētais pieteicējas arguments nevar apstiprināt ēkas statusu, jo:

1) lēmums nav par atpūtas ēku juridisko statusu, pieņemšanu-nodošanu ekspluatācijā;

2) atbildētāja 1999.gada 13.aprīļa lēmuma Nr.177 „Par pirmpirkuma tiesībām" 6.punktā ir norādījusi, ka atsakās no pirmpirkuma tiesībām uz 16 pārvietojamām pagaidu rakstura sezonas atpūtas mājiņām. No šī lēmuma nav izsecināms, ka atbildētāja ir atteikusies iegādāties nekustamo īpašumu.

[5.11] Bez projekta pieteicēja bija pievienojusi iesniegumam arī pirkuma līgumu. Izvērtējot pirkuma līgumu, kas 1998.gada 20.maijā noslēgts starp pieteicēju un AS „OTO", tiek konstatēts, ka līguma objekts ir – 16 pārvietojamas vasarnīcu tipa atpūtas mājiņas (lietas 9., 10.lapa).

No līguma teksta izriet, ka līgums ir slēgts par kustamu mantu. Līgumā izmantotais līguma priekšmeta apzīmējums „pārvietojamas ēkas" liecina par faktu, ka atpūtas ēkas var pārvietot bez bojājumu izdarīšanas. Līdz ar to, ir pamatotas šaubas par ēku faktisko sasaisti ar zemi, kas ir viens no priekšnoteikumiem, lai ēkas atzītu par nekustamo īpašumu.

[5.12] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē iesniedza atbildētājas izsniegtu maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2007.gadam Nr.07-8225, ar kuru uzlikts par pienākumu pieteicējai samaksāt nekustamā īpašuma nodokli par atpūtas mājām, kas atrodas Carnikavas pagasta Serģu ielā 9 (lietas 29.,30.lapa) (turpmāk arī – paziņojums).

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka šis paziņojums ir sagatavots kļūdaini un pieteicēja var lūgt atmaksāt samaksāto nekustamā īpašuma nodokli.

[5.13] Ēkas likumiski nodošanu ekspluatācijā var pierādīt vienīgi ar pieņemšanas – nodošanas aktu, nevis ar pierādījumiem par to, kā šo īpašumu ir vērtējusi atsevišķas amatpersonas, lemjot par nodokļu jautājumu vai par iesniegto pirkuma līgumu. Būves pieņemšanai ekspluatācijā ir likumdošanā

noteikta kārtība un no lietas materiāliem nevar konstatēt, ka institūcijas, kuras ir tiesīgas vērtēt šo jautājumu (būvvalde), būtu izskatījusi pieteikumus par būves nodošanu ekspluatācijā.

[5.14] Lai izvērtētu vai atpūtas ēkas ir kustams vai nekustams īpašums, ir jāvērtē būvniecības dokumentācija un to faktiskais izpildījums.

Kā jau tas konstatēts iepriekš, pieteicēja iesniedza tikai būvprojektu. Taču lietā nav iesniegti citi būvniecības dokumenti, kas ļautu izsecināt atpūtas ēku juridisko statusu. Bez pilnas būvniecības dokumentācijas nav iespējams konstatēt vai atpūtas ēkas ir kustamais vai nekustamais īpašums, vai tās ir īslaicīgas vai ilglaicīgas lietošanas būves. Būvatļauja un akts par ēku nodošanu ekspluatācijā sniegtu nepieciešamo informāciju, lai tiesa secinātu ēku statusu. Pamatojoties uz iepriekš teikto, ir konstatēts, ka lietā nav pierādījumi, kas apliecinātu, ka atpūtas ēkas ir atzīstamas par nekustamo īpašumu.

[5.15] Saskaņā ar APL 150. panta trešo daļu, pieteicējam atbilstoši savām iespējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā. Pieteicēja gan lietas izskatīšanā iestādē, gan tiesā neiesniedza dokumentus, kas apliecinātu, ka vasarnīcas tipa ēkas ir nodotas ekspluatācijā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un ir nekustamais īpašums.

Šajā gadījumā, kad pieteicēja vēlas, lai atbildētāja izdotu pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu, viņas pienākums bija iesniegt pierādījumus, kas apliecinātu viņas tiesības. Pieteicējas iesniegtie pierādījumi nedod pamatu tiesai uzskatīt, ka pieteicējas iesniegums ir pamatots.

Adreses piešķiršanas procesu nevar pārvērst par ēkas nodošanu ekspluatācijā procesu, jo šiem procesiem ir atšķirīgs regulējums, procesus izskata dažādas institūcijas (kompetences jautājums) un tie ir secīgi novirzīti laikā.

[5.16] Apkopjot minēto un izvērtējot Adresācijas noteikumus un būvniecības nozari regulējošās normas kopsakarā secināms, ka atsevišķai ēkai vai ēku kompleksam var tikt piešķirta adrese, ja ir iestājušies visi zemāk minētie priekšnosacījumi :

1) ēka ir likumīgā būvniecības procesā radies veidojums;
2) ēka ir nekustamais īpašums;
3) ēkas ekspluatācija ir likumīga (tā ir nodota ekspluatācijā saskaņā ar normatīvo aktu regulējumu);
4) ēka pilda tās funkcijas, kas tai noteiktas ar būvniecības dokumentāciju.

Izvērtējot iesniegtos pierādījumus un pamatojoties uz minēto, pieteicēja nav pierādījusi, ka ēka ir nekustamais īpašums un ka tās ekspluatācija ir likumīga. Pirms nav konstatēti dotie faktiskie apstākļi adreses piešķiršana objektam nav tiesiski pamatota, līdz ar to pieteicējas prasījums ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 12.oktobra spriedumu *I.H.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdza apmierināt pieteicējas pieteikumu pilnā apmērā. Pieteicēja uzskata, ka tiesa nepareizi vērtējusi pierādījumus un nav pareizi piemērojusi materiālās tiesību normas turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[6.1] Tiesa, izvērtējot Būvniecības likumu, konstatē, ka likumdevējs ir devis jēdziena – būve – skaidrojumu likuma 1.pantā, nosakot, ka būve ir būvniecības procesā radies ar zemi saistīts veidojums, kam ir noteikta funkcija. Tajā pašā laikā tiesa nav ņēmusi vērā, ka pieteicējai piederošās atpūtas tipa mājiņas tieši atbilst šajos normatīvajos aktos dotajam „ēka" jēdzienam. Tās ir ar zemi savienotas, darinātas no būvmateriāliem, ilglaicīgi lietojamas apjumstas būves, kurās var iekļūt cilvēki un tās ir paredzētas cilvēku patvērumam. Ņemot vērā, ka šīs atpūtas mājas tiek ekspluatētas jau vairāk kā 20 gadus un atbilst Carnikavas pagasta apbūves noteikumu 2.30.punktam, šajā punktā dotajam ēkas jēdzienam – atsevišķa arhitektoniska, tehniska un konstruktīva virszemes, arī daļēji pazemes būve. Atbildētājas norādītie augstāk minētie normatīvie akti dod pamatu atzīt minētās atpūtas mājiņas par adresācijas objektu to tālākai ierakstīšanai zemesgrāmatā.

[6.2] Tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka atbildētāja apstrīdētajā lēmumā atsaucas un pamatojas uz Adresācijas noteikumu 3.4.punktu, kas nosaka, ka adresācijas objekts ir dzīvošanai vai publiskai darbībai paredzēta ēka.

Pieteicējai piederošās atpūtas tipa mājiņas ir tieši paredzētas dzīvošanai un publiskai darbībai, uzņemot un izmitinot tajās atpūtniekus. Turklāt Adresācijas noteikumi nenosaka dokumentus, ar kuriem konstatējams ēkas statuss jeb atbilstība adresācijas objekta statusam.

[6.3] Atbildētāja, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, nav ievērojusi APL 5.pantu, kas paredz administratīvajā procesā veicināt privātpersonu tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, kā arī nav ievērots APL 10.pantā deklarētais tiesiskās paļāvības princips un 12.pantā deklarētais demokrātiskās iekārtas princips.

[7] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos Carnikavas novada dome neatzīst pieteicējas par spriedumu iesniegto apelācijas sūdzību un tajā norādītos motīvus uz rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu norādītajiem motīviem.

[8] Tiesas sēdē pieteicēja apelācijas sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un ka pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[11] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja nav iesniegusi lietā pierādījumus, kas grozītu pirmās instances tiesas spriedumā norādītos faktiskos apstākļus. Apgabaltiesa nevērtē tos apelācijas sūdzībā minētos motīvus, kuri izvērtēti pirmās instances tiesas spriedumā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

I.H. pieteikumu par Carnikavas novada domes 2006.gada 21.jūnija lēmuma Nr.13 atcelšanu un administratīvā akta izdošanu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova

Tiesneši V.Endzelis

S.Kanenberga